

ELFOGLALNI A HELYÜNKET

2016. június 26.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

Ma ugye éhes a szívünk? Azért jöttünk a mai napon, hogy az Úr Igéjéből táplálkozzunk, és szeretnénk közelebb kerülni az Igék által az Úrhoz. Erről szól ez a mai alkalom is. Van egy kedves vendégünk is, őrá is szeretnék megemlékezni, hogyha nem veszi zokon. Hiszem, hogy nem. Nathan Sandersnek adunk egy üdvözlő tapsot! Ellátogatott közénk a gyülekezetbe, kérem, álljon föl! Nagy szeretettel köszöntjük őt!

Drága Jézus őrizze a te útjaidat, szeretünk téged, üdvözlünk téged! Magasztaljuk az Urat, hogy az Ő kegyelme van az életünk felett, és hisszük, hogy édesapádra is, és a te életedre is hatalmas áldások szállnak. Minden nap imádkozunk a család minden tagjáért. Ez hatalmas dolog, hogy az Úr szíve elhozott téged!

Kincsként őrizzük a szívünkben ezeket a kapcsolatokat a szívünkben, és nem felejtkezünk el Isten kegyelméről, ami felettünk van, és az Úr jóságáról, amit ma is megmutatott köztünk. A jóságát megmutatja közöttünk. Azt hiszem, az Ő szeretete mindenekfelett való az életünkben, és Ő szeretete a legnagyobb kincsünk. Megígérte, hogy soha nem hagy el, ez az Ő hűsége.

Ezzel kezdődik az első Ige is, amit kinéztem a Bibliából mára. Az egyik rész, ahol a Bibliában erőteljesen összefoglalva a Szellem előhossa, hogy miről is szól a mi *közösségünk* az Úrral. Ez a *legnagyobb kincs* az életünkben, az Úr közössége. Ez az, amit senki el nem lophat tőlünk soha az életben.

Ha te egyszer megismerted az Urat, hogy Ő valóban milyen, hogy mennyire szeret téged, akkor azt már ember el nem lophatja tőled. Bármi történhet az életben, te tudod, hogy az úgy van. Van egy *biztos pont* az életedben: az *Úr szeret* téged. Erre le lehet cövekelní az életünket. Ez a köszikla. Ez az Ő szeretete, hogy Ő szeret téged. Ő soha nem hagy el téged. Erre bizton építhetsz. Ne félj, én megsegítelek.

Az ember ezt tudja a szívében, hogy ezt tényleg az Úr mondta neki, hogy tényleg az Ő szeretetének lüktetéséről szól ez, és te meghallottad a szívedben, akkor abban meg tudsz kapaszkodni. Hiába mondja neked a pásztorod, hogy mennyire szeret az Úr. Ha a te szívedben nincs ott, addig az nem a tiéd.

Amikor ott van, azt tudjuk pontosan, akkor van mibe lehorgonyoznunk. Horgonyt vet a lelkünk. A lelkünknek biztos *horgonya* van, ezt mondja az Ige. Semmi meg nem ingathat minket. Ezt hozza el neked Krisztus, ezért kell megismerned Őt.

Nézzük az 1Korinthusi levélben, hogyan írja le Isten Igéje oly gyönyörűen ezt a közösséget, amibe minket belehelyez az Úr. Az Ő kegyelmébe, az Ő szeretetébe belehelyez minket, ebbe a gazdagságba. Nézzük meg, hogy miként van leírva ez az igen gazdag rész az Igében. Pál nyitja vele a levelét, a korinthusiakhoz.

1KORINTHUS 1,3–9.**3. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.**

Az Ő kegyelme, és a békessége. Ennek velünk kell lennie állandóan, az Ő kegyelmének, és az Ő *békességének*. Nagyon nagy ajándékok ezek a mai, zaklatással teli világban.

4. Hálát adok az én Istenemnek mindenkor felőletek az Isten ama kegyelméért, mely néktek a Krisztus Jézusban adatott,

Tudnod kell, hogy mi az, ami neked *adatott* Krisztusban. Ez alap ahhoz, hogy a többi érvényesülhessen az életedben. Mi adatott neked a Krisztus Jézusban? Isten ezt odaadta neked. Ez egy *örökség*. Ez az Ő kegyelme. Ezért Pál azt mondja: előre hálát adok, hogy ti ezt már megismeritek, és ebben járni fogtok. Hallgasd ezt meg.

5. Mivelhogy mindenben meggazdagodtatok Őbenne, minden beszédben és minden ismeretben.

Lehet, hogy egy forint sincs most a zsebedben, olyan helyzetben vagy, lehet, hogy van köztünk ilyen. Pál azt mondja, hogy mindenben meggazdagodtál Őbenne. Gazdag vagy Őbenne, ezt írja neked. Mindenben meggazdagodtatok Őbenne, minden beszédben, és minden ismeretben. Gazdagságot kaptál a Krisztusban!

Hogy mi adatott neked Krisztusban? A *beszédben* való gazdagság, hogy megtanulsz ennek a szellemi birodalomnak a *nyelvezetén* beszélni. Hogy mi nem úgy beszélünk, mint a világ. Mi másként szóljuk a birodalomnak a nyelvét. Egy új nyelvet kaptunk. Új nyelveken szólnak – ez ennek a része. A szellemi birodalom, az új birodalom, ahova bevitt az Úr minket, annak a nyelvzetét szóljuk. Az úgy szól, hogy mi meggazdagodtunk Őbenne.

Mered-e ezt mondani? Mered-e állítani magadról, amikor még nem látod, hogy te meggazdagodtál Őbenne? Ez a *hitnek a beszéde!* A hitnek a szava! Ezt kaptad. „Mindenben meggazdagodtatok Őbenne, minden beszédben és minden ismeretben.” Ismered-e az örökségedet? Ismered-e, hogy ez neked adatott, hogy ez valóban a tiéd? Ismered-e azt, hogy miként kell járni benne?

6. Amint megerősítettett bennetek a Krisztus felől való bizonyágtétel.

Nagyon fontos dolog, hogy te olyan erősséggel tudod, hogy ez így igaz. Egy bizonyosság van benned belül. Senki el nem lophatja tőled. Bizonyosságod van, és ez a bizonyosság megerősítettett benned, mert van benned egy *bizonyágtévő*, a Szent Szellem.

Ő az, aki bizonyágot tesz mindenről. Megerősödött benned ez a bizonyosság. Hiába próbálnak meggyőzni kívülről, hogy nem így van. Mondhatja az orvos a legrosszabb jelentést neked, belülről van egy bizonyosságod erről, hogy ez így igaz. Ez az, ami megerősítette benned.

7. Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését.

Ez valami gyönyörű dolog! A *kegyelmi ajándékok* bőséggel adattak neked, ez azt jelenti, ha lefordíthatom. Nem szűkölködsz a kegyelmi ajándékokban. Nem, mert *bőséggel* adatott neked a kegyelmi ajándékok sokasága. Meg kell ismerned, hogy mi ez, ami neked adatott, hogy még jobban tudjál vele sáfárkodni. Hogy Isten dicsőségére tudjad fordítani, meg kell ismerni, hogy mi ez?

„A mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését.” Mert eljön egy nap, amikor Ő eljön. Ez a drága Úr Jézus Krisztus meg is erősít minket.

1KORINTHUS 1,3–9.**8. Aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.**

Nekünk jár ez a megerősítés, onnan belülről. Ha jönnek a körülmények, a helyzetek, meg akarnak ingatni minket. Jönnek a hullámok, s próbálják elsodorni az embert. Nekünk van egy erő, egy láthatatlan erő, és az az erő *megerősít* minket belülről. Megerősít minket feddhetetlenségben. Nem úgy bolyongunk a világban, mint az elveszettek. Van egy erő, ami megerősít minket. A Szent Szellem ereje megerősít minket, és hű az Isten.

9. Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.

Ez a *hűség*, ez fémjelzi Őt, pajzs és páncél az Ő hűsége. Ez a hűség. Biztos lehetsz benne, ha te az Igén állsz, Ő hűséges a szavához. Ő hűséges hozzád. El nem hagylak téged, sem el nem távozom tőled. Az én hűségem, mondja az Úr. Ezt a hűséget a Szellem egyik gyümölcseként nekünk ajándékozza. Az újjászületésnél a Szellem gyümölcseinek az egyike ez a hűség lesz az életünkben. Mi is hűek lehetünk, és ezekben a *gyümölcsökben* növekedhetünk.

De egy dologban soha ne kételkedj: Ő mindig hűséges! Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való *közösségre*. Ó, ez egy hatalmas dolog! Közösségem van az Úr Jézus Krisztussal. Az egyszülött Fiával, a drága Úr Jézus Krisztussal közösségem van! Ezeket ajándékozta nekünk az örökségben.

Olvastuk, hogy ebben a közösségben benne van az Ő kegyelme, a békessége, a megjelenésének öröme, a szellemi ajándékok, semmiben nem szűkölködünk. Ez a közösség nagyon gazdag. Nagyon *gazdag* ez a közösség, nincs benne semmi olyan, amit óhajtanál, és azt mondaná az Úr, hogy ez kimaradt belőle. Ez a közösség *mindent* magában foglal, amire valaha szükség lehet az életben.

Mindent nekünk ajándékozott Őbenne – így írja. Ezért a drága közösségért, hogy te ebben élhess, hatalmas *árat* fizetett az Úr. Hatalmas árat fizetett. Váltást kellett fizetnie ezért. Ugyanis azt írja a Zsidó levélben, hogy Jézus nem idegen vért vitt be a szentélybe.

Egy véráldozatra volt szükség. Nem idegen vérral ment be a szentek szentjébe, mert ha idegen vérral ment volna be, bakok, tulkok, állatok vérével, akkor sokszor kellett volna megjelennie az idők kezdete óta. De így, mivel az Ő tulajdon vérével ment be a szentélybe, ezért *örök váltást* szerzett.

ZSIDÓ 9,26. 28.

26. Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknek végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjeleni, üdvösségükre azoknak aki várják Őt.

Ezt örökre szerezte meg, egyetlenegy áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket.

ZSIDÓ 10,12–14.

12. Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre leült az Istennek jobbjára.

13. Várván immár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az Ő ellenségei.

14. Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

Egyetlenegy *áldozatával*, a véráldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket. Amiről szó van ebben a közösségben, hogy a tökéletes Isten az Ő tökéletes szeretetével minket, akik elveszettek voltunk, tökéletessé tesz. Utána be tud *fogadni* abba a közösségbe. Mert a bűnös nem állhat meg Őelőtte. A bűn természete, amelyben születünk, az nem képes arra, hogy megálljon Isten előtt.

Isten nem képes addig az emberrel olyan közösségre, amíg meg nem *igazítja*. Amíg a szent vér oltalma alá nem kerül. Amíg a megváltását el nem fogadja. Ezt kell tudnunk, hogy Krisztus megáldoztatott sokak bűneinek eltörlésére, elhordozására. Akik ezt *elfogadják*, azok tudnak *bemenni* abba a közösségbe. Mi ilyenek vagyunk, mi megtisztultan, megigazultan, tökéletessé tételve tudunk örvezdeni ebben a *közösségben*.

Ha az ördög kárhoytatna téged, akkor csak annyit kell mondanod, hogy felolvasod az Igéből, hogy egyetlenegy áldozatával *örökre tökéletessé tette* a megszentelteket. Ez rólam szól. Ezt itt rólam írja, mert én elfogadtam ezt. Ezért *nincs kárhoytatás* a számunkra a Krisztusban, és menj be oda! Menj be abba a *közösségbe*, ami el van készítve neked! Ez egy gyönyörű közösség!

Áldott legyen a szent neve ezért, hogy milyen *gyönyörűséges növekedés* van ebben a közösségben! Ha ezt megismeri az ember, akkor kap az Úrról egy ízelítőt, hogy Ő jó. Éreztétek és lássátok – ez volt a keceli alkalom koronája is. Éreztétek és lássátok, hogy az jó Úr!

Ha az ember egyszer bemegy oda, és érzékeli, hogy jó az Úr, hogy jó az Ő közelsége, hogy jó az Ő közössége, hogy ott vigasztalások vannak, ott felemelkedés van, egy felhajtóerő van, akkor eljön a pillanat, még ha el is távolodtál Tőle, hogy *újra kívánod*, hogy ott legyél a szentek szentjében. Ó, Uram, de jó volt ott! – és vissza- és vissza fogsz kíváncozni oda. Ezért jártok vissza a *gyülekezetbe*.

Itt a közösségében megtapasztalható a jósága, a gyógyító szándéka, a szeretet-ölelése, a vigasztalása, és ahogy az ember ezt a közösséget megtapasztalja, úgy *kíván* belőle még többet. Mindig többet és többet, nem lehet betelni vele, bár egy teljességet kínál neked, de az embert telhetetlenné válik. Uram, *még többet* akarok belőled! Szoktatok így lenni?

Olvasod a Bibliát, és még mindig nem vagy betelve. Még mindig érzed, hogy még többet kellene *olvasnom a Bibliát*. Vagy szoktál úgy lenni vele, hogy nem tudod annyira magadhoz venni, hogy ne kívánnál még belőle?

Ez az *éhség* nagyon jó. Ez visz téged mindig közelebb és közelebb, mert a *közösségében* lehet növekedni. Ha az ember nagyon megtelt, és nem azt mondom, hogy öntelt lesz, de úgy gondolja, hogy neki már nincs annyira szüksége az Úrra, akkor nagyon *veszélyes helyen* van. Vigyázzunk erre, és figyeljünk erre nagyon!

Mindenekből, amelyekből a Mózes törvénye meg nem igazíthatott minket. Nem volt képes megigazítani, így írja. Valaki mondta, hogyha én betartom a tíz parancsolatot. Nagyon szép dolog, ha valaki evvel dicsekszik, mert azért mutat egy vonalat, hogy követi az életében ezeket az isteni rendeléseket, csak az a baj, azt mondja az Ige, hogy ezek nem voltak képesek megigazítani titeket. Írja az Apostolok cselekedetei:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,38–39.

38. Azért legyen néktek tudotokra atyámfiai, férfiak, hogy Őáltala hirdettek néktek a bűnöknek eltörlése:

39. És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Őáltala mindenki, aki hisz, megigazul.

Felkínálta nekünk azt, amire magunk nem voltunk képesek. Akármilyen csodálatos életvitelt folytatnánk, oda *csak Őáltala* lehet bemenni. Ebbe a tökéletes közösségbe. A tökéletes Isten tökéletes szeretetének a szentek tudnak örvendezni, ha tökéletessé tétettek. Egyetlenegy véráldozatával.

Ilyenkor, amikor az ember megérti, hogy el van készítve nekünk ez a *hely*, ahol közösségben lehetünk Ővele, akkor meg kell azt tudnunk, hogy milyen hatalmas *árat* fizetett ezért az Úr nekünk! Ha rá tudunk úgy tekinteni, hogy csak megpillantjuk a keresztnak az áldozatát, annál nagyobb lesz a *hála* a szívünkön. Nagyobb lesz a hála, nagyobb hálával fogod tudni, és nagyobb örömmel fogsz tudni benne részesedni. Mert így írja a Jézusunkról az Ige:

2KORINTHUS 5,21.

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Ő *szenként* jött a földre. Az Ige testté lett, Ő szeplőtelen volt, bűnt nem ismert. Isten bűnné tette értünk. Őneki *azonosulnia* kellett a bűnnel. Magára vette olyan formában, hogy kívülről csak a bűn látszott. Ezért Isten elfordult tőle. A bűn szellemi eredetű, és aki [Jézus] bűnt nem ismert, bűnné tette értünk Isten.

Hogyha itt vége lenne a versnek, akkor az egy szomorú vers lenne, de folytatódik. Megtudod a folytatásból, hogy miért kellett ennek így lennie. A drága Bárányt, a szeplőtelen, aki bűnt nem ismert, Isten bűnné tette. Isten végezte ezt, hogy te pedig Isten *igazságává* tétethesél Őbenne. Te kaptál egy *státuszt*, hogy te Isten igazsága vagy.

Ez egy hófehér szellemi állapot. Mintha a bűn soha nem létezett volna az életedben, úgy állsz Isten előtt, ebben a közösségben. Ezen érdemes egy kicsit időzni, hogy én megigazult vagyok, amikor az ördög kárhoztat minket. Tehát *teljes helycsere* történt, Ő magára vette a bűnt, és nekünk odaadta azt az igaz, csodálatos, szeplőtelen, tiszta, bűn nélküli mivoltát, amiben Ő a földre jött az Atyától. Teljes helycsere történt. Értünk történt.

Egy pont, amikor azt mondod, hogy Úr Isten, ezt elvégezte értem! *Mekkora szeretet!* Mekkora szeretet kellett ehhez? Isten annyira szerette az embert, hogy el ne vesszen, és ezt az *áldozatot* meghozta érte. Fiára helyezte ezeket. Utána meg kellett fizetni a bűn árát. Jézusnak meg kellett halnia.

Mintha Ő követte volna el azokat a bűnöket, bűnhődnie kellett. Kereszthalált kellett halnia. Onnan le kellett mennie arra a helyre, a pokolba, ahova te meg én kerültünk volna, ha Jézus nem jön értünk. Arra a helyre valakinek le kellett menni! Kiváltott minket onnan. Váltáság volt. Ezért vagy te mentes ezektől. Ezért vagy te mentes a bűntől.

Mint a rozsdamentes acél, nem fog rajta a rozsdá. Ugyanúgy terajtd megigazultság természetében *nem fog a bűn*. Nem fog a gonosz rajtd. Nem hagy nyomot, még akkor sem, hogyha megcselekszed. Isten így tekint rád.

A *helycsere*nek egy másik nagyon jól jelképezhető igazságát hozza a 2Korinthusban a 8,9. verse. Ugyanígy elmondja ezt a helycsereét. Hogy micsoda helycsere történt. Úgy írja, hogy:

2KORINTHUS 8,9.**9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.**

Ez egy kegyelem volt, amit tett. Ő micsoda gazdagságból jött? A menny gazdagságából. Egy napon meglátjuk, hogy micsoda pompa van odafönt. Utcák aranyból, paloták, kristálytenger, az élő vizek alatt ékkövek. Fantasztikus gazdagság van ott!

Ez mit sem ér ahhoz képes, hogy Isten itt árat fizetett egy lélekért, egy emberért. De Jézus Krisztus gazdag lévén, ebből a *gazdagságból lejött*, és szegénnyé lett érettetek, így írja. „A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.”

Eldobta magától ezt, érettetek. Gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek. Megint helycsere. Ha itt vége lenne, akkor szomorú a történet. Jézus gazdag volt, és szegénnyé lett. De nincs vége. Van folytatása, hogy miért tette ezt Isten vele? Hogy ti az Ő szegénysége által – van folytatása – *gazdaggá lehessetek*. Jézus szegénnyé lett? Igen, mert az Ige írja.

Mit végzett el vele Isten? Ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek. Helycsere történt megint. Az Ő gazdagságát lehozta, letette, felvette a te szegénységedet, felvette minden szellemi állapotodat, ami veled kapcsolatban volt. A szellemi halált, a bűnt, a szegénységet, felvette magára.

Teljes helycsere történt a kereszten, hogy te mindazt *magadra ölthesd*, ami Ő volt az Atyánál, és Ő volt a teljesség. Őbenne lakozott az istenségnek egész teljessége testileg. Azt mind megörököltük ebben a helycserében, mind megkaptuk az Atya szemében. Ebbe az Igébe behelyettesítheted a betegséget is! Mert a *szegénység*, meg a *betegség* ikertestvérek a törvény átka alatt.

Meditálhatsz ezen az Igén, ha a gyógyulást keresed, ugyanígy, hogy az Ő állapotát letette, *felvette a tiédet*, hogy te az Ő teljességét, az Ő gyógyult állapotát, az Ő gazdagságát örökölhesd. Teljes helycserét mutat be ez a vers. Ez történt meg a kereszten, érted.

Akkor magasztaljuk Istent, hogyha ebben valóban járunk is, mert ez az életünk, ez a szellemi életünk, ez a szellemi megváltás, el van rejtve Istenben. Ezt írja a Kolosse levél. Menjünk oda, olvassuk ezt el együtt a Kolosse levélben.

Tudnunk kell, hogy mi Krisztussal meghaltuk ezt a fájdalmas halált, Őbenne *meghaltunk*. Őbenne *feltámasztattunk*. Ezt az Efézus 2,1-6-ban, kérlek szépen, olvasd el otthon, gondolkodj el rajta!

EFÉZUS 2,1–6.

- 1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,**
- 2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;**
- 3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:**
- 4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,**
- 5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!**

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Ha azt elolvastad, akkor eljutunk ide, a Kolosse levélre. Azt olvasod, hogy:

KOLOSSE 3,1–5.

1. Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén,

Jelen voltál a kereszthalálában, mert a te bűneid voltak rajta, és a te szenvedésedet szenvedte, és a te büntetésedet *vállalta magára*, és a te halálot halta meg, és a te temetésed volt az, amikor Őt eltemették. Mert ez egy helyettesítő halál volt. De ugyanúgy fel is támadtál Ővele.

Ha elfogadtad a halálát, hogy Ő teérted halt meg, akkor Isten úgy tekint rá, hogy Ővele együtt fel is támadtál a halálból. Itt ezt írja. Hányan tudjátok, hogy *feltámadtunk Ővele*? Bizony, nekünk így van az *örök életünk*, feltámadtunk Ővele! Az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van!

2. Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel.

Van nekünk egy *birodalom*, amit szemmel nem látunk. Azt mondja az Ige, keressük azt. Keressük azt szorgalmasan! Az odafelvalókat keressétek! Legtöbb ember a mindennapi megélhetését keresi. Az Ige meg úgy írja, hogy keressétek először *Isten országát*, és az Ő igazságát, első helyen, és akkor mindezek *megadatok* néktek. Sorrendben nagy különbség van.

Azt írja, hogy az odafelvalókat keressétek, amik odafönt vannak. Annak a birodalomnak lettünk a részévé. *Odafelvalókat* keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén. Ugyanis Isten a Jézus Krisztust az Ő *jobbára* magasztalta. Ezekre a *hatalmi helyekre* ültetett téged is, és engem is – olvasod az Efézus 2-ben. Az odafelvalókkal törődjétek.

Csak nézd meg, az elmúlt héten mennyit gondoltál az odafelvalókkal? Hogy hova ültettedél, hogy milyen hatalmi helyen vagy? Hogy mindenek a lábad alatt vannak. Gondoltál-e ezekre? Ugyanis, ha ezekre *fókuszálsz*, akkor válik *valóságossá*. Ha elmélyedsz benne, ha meditálsz rajta. Az odafelvalókon gondolkodjatok, az odafelvalókkal törődjétek!

Hol van a te *igazi helyed*? Ne ezekkel a dolgokkal törődjétek, ami a mindennapi nyomorgatásunknak része akar lenni, hogy az ördög miket talált ki ellenünk? Hogy próbál minket nyomorgatni? Milyen megpróbáltatásokat hoz nekünk? Ne ezekre fókuszálj! Ne ezeket forgasd egész nap!

Tagadhatatlan, hogy ezek most jelenleg megpróbálták téged, de leggyorsabban úgy fogsz kijönni, hogy közben mindig az odafelvalókra összpontosítasz, hogy én nem ezekre gondolok, én az odafelvalókra gondolok. Ott az el van végezve.

A helycsere megtörtént az én életemben. Ez *óriási erőt* fog mozgásba hozni, a hitedet fogja életre lehelni, és hozni fogja Isten akaratát. Ezért ez nagyon fontos: Az odafelvalókkal törődjétek, ne a földiekkel!

3. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.

Mikor haltunk meg? Krisztussal a kereszten, 2000 évvel ezelőtt. Így van. Gondoltál-e már rá, hogy te már meghaltál? Annyira meg szoktunk ütközni, ha meghalljuk, hogy valaki meghalt, de igazából mi már *meghaltunk a Krisztussal*. Van egy életünk, ami szemmel nem

látható. Ez a feltámadt új életünk, az új teremtés élete. Ez az örök élet el van rejtve.

Ez az élet el van *rejtve* Krisztussal az Istenben. Ez nem látható. Mi látható helyette? A próbák, amiken átmegyünk. Az szemmel látható, kézzel fogható, ha tünetek gyötörnek, nyomás alatt van az ember. Feszültséget érzékel. Néha azon csodálkozom, mi folyik körülöttünk, miközben ez az életünk el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.

Van egy *másik életünk*, ami szemmel nem látható, és Isten azt akarja, hogy ez a szellemi élet átjöjjön a látható birodalomba. Hogy megláthassuk, hogy ez a miénk, hogy ezt megszerezte nekünk, hogy a fizikai hústest, vér valóságba belejöhessen mindaz az áldás, amit Krisztus értünk megszerzett. Mert a kereszten ez elvégeztetett.

KOLOSSE 3,1–5.

4. Mikor a Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor majd ti is, Óvele együtt, megjelentek dicsőségben.

Lesz akkor nagy öröm! Akkor Jézus majd elvisz minket! De Isten azt akarja, hogy addig is vegyük föl ezeket az *áldásokat* az életünkre. Legyünk gyarapodóak, legyünk gyógyultak, járjunk békességben, járjunk kegyelemben! Ezt akarja Isten, hogy megéljük.

Amivel ma foglalkozunk egy keveset, hogy mit kell ahhoz tennem, hogy ez az életem, ami el van rejtve Krisztussal az Istenben, az, aki úgy néz ki, ahogy az Ige írja, valóságba jöhessen, hogy *átütő sikerként* megtapasztalható legyen a valóságban. Mert hogy lehetséges, ezt mindannyian olvassuk.

Ahhoz, hogy ennek a szellemi csodának a valóságában járassunk, arról a következő vers ír valamit, pont ott folytatódik. Ez az életünk el van rejtve, és hogy testben ezt megtapasztalassuk, a testben való életünkben ebben járassunk, valamit tennünk kell még. Az oda-felvalókra kell figyelmeznünk, és van még valami, amivel foglalkoznunk kell. Nem véletlen, hogy itt írja az 5. versben.

5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás;

A test mindig a szellem ellen akar törekedni, a szellem pedig a test ellen. A földi tagjainkat, a földi kívánságainkat, a földi kísértéseinket. A test mindig másik irányba akar menni, mint a szellem. A *testünk* még nincs megváltva. A testünk nem keresztény, a *szellemünk* keresztény.

A *szellemed* Krisztusé, a *lelketet* meg kell újítanod, és a *tested* ugyanolyan porból van, mint előtte. Ezt tudomásul kell venni. A test ugyanúgy szeret szaladgálni szanaszét, mint előtte. Ugyanúgy szeretné azokat a kívánságokat, hogy vidd el őt ide, és vidd el őt oda, és kényeztesd, és ezt tedd vele, és azt tedd vele, mint előtte.

Ebben a porhüvely testben él az újjászületett szellemünk, de a *tested* nem lett keresztény, csak a *szellemed* lett keresztény. A *lelked* egyre inkább kezd hasonlítani arra, ahogy Jézus Krisztus tenné, gondolná, meg szólná. A *tested* pedig ugyanolyan porhüvely, mint előtte volt.

És azt mondja neked, hogy figyelj ide, most, hogy ez az *új életed* el van rejtve Istenben, és akarsz, hogy ez *megnyilvánuljon* a testben, a láthatóban kell tenned valamit. Ezt nagyon nem szeretjük hallani, de nem én mondtam, hanem a Biblia írja. Meg kell hozzá öldökölni a földi tagjainkat, ami már nem olyan fájdalmas, mint régen volt, mert már meghaltunk egyszer Krisztussal.

Meg tudjuk tenni, mert a Szellem bennünk van. És öldököljük meg a paráznaságot, például, írja. Mert nem élhetünk úgy, mint régen, el kell döntenünk, hogy kinek kedvezünk, hogy a test dolgainak vagy a szellem dolgainak kedvezünk, ugyanis a test a *szellem ellen* törekszik, és a szellem a test ellen. Állandó háború van kettejük között.

Csakhogy, tudnod kell, hogy a *nagyobb* lakik benned, a Szellem, és ezáltal nagyon könnyen *eldöntheted*, hogy melyiket választod, és ha a szellemeket választod, akkor mindig megkapod a *segítséget*, hogy azt meg is tudd cselekedni.

Ha a *szellemiekre*, az odafelvalókra így figyelmezel, hogy te tulajdonképpen ki is vagy Krisztusban, hova ültetél, mi az, ami a tied ebben a közösségben. Egy nagyon gazdag közösség – így olvastuk. Ha a szellemieknek adsz helyet, és nem a testieknek és a testi gondolkozásnak, ahogy régen gondolkodtál, akkor egyre *nagyobb erővel* tud átütni ez a szellemi *gazdagság*, ami el van rejtve.

Nem titkolja az Ige, hogy el van rejtve Istenben. Nem látja az ember elsőre, amikor ide belép. Újjászülettünk, és onnantól kezdve minden jó és tökéletes, mert nem igaz. A szellemünkben minden el van *helyezve*, de látni is szeretnénk, meg szeretnénk élni azt, szeretnénk élvezni ezeket az *áldásokat*.

Ehhez a szellemünkből át kell jutnia, át kell sugároznia, át kell ütnie egy nagy térerővel, a Szellem erejével, a hitünk erejével, a testünk dimenziójába át kell jöjjön. Ez a *hitnek* a munkája. Hit nélkül lehetetlen, pedig Jézus elvégezte, és betett minket ebbe a közösségbe. Hit nélkül lehetetlen.

Ahhoz, hogy a hited *hathatósan* tudjon munkálkodni, hogy a hited, amit elimádkoztál és hitttel megragadtad, és kijelentetted, hogy megvan, ha megteszed a megvallásaidat, ellenállsz az ellenségnek, akkor a testednek *nem hagyhatod*, hogy megcselekedje azokat a dolgokat, amiket szeretne. Meg kell öldökölnöd!

Ez nem a legnépszerűbb része az Evangéliumnak, de ez is az Evangélium. Megöldökölni, vagyis az *Ige törsvérűségeivel* le kell szúrnod őt. Ezt nem teheted! – és megbökdösöd az Igével, mert az Ige éles kard. Ezt nem teheted, mert nem így van megírva! A Szellem kardjával *kordában* kell tartanod a testedet.

Lehet, hogy ma magasztosabb prédikálást vártatok, de ma ezt kell elmondanom. Jó ez, szerintem, mert ez kell a *sikerhez*, hogy az áldások megjelenjenek. Nem lehet mindent megengedni a testünknek.

A *közösséget* a Szent Szellemmel akkor fogod élvezni, hogyha ezt szem előtt tartod, és mindig, amikor választanod kell, akkor a Szellemnek kedvezel. Hogy írja az Ige? Akkor az úgy lesz. És azt a másikat, azt innentől a keresztény már nem teszi, itt az már nem fér bele.

Kordában tartod az életed. Így mondja, hogy *megöldöklöd* a tagjaidat. Mindazt, ami nem odavaló, kidobod. Ezt Isten nem fogja elvégezni helyetted, a pásztorod sem fogja elvégezni helyetted. Nem is tud róla a pásztorod, hogy mi az, amikkel neked kell megmérettetned. Ezt mindenkinek saját magának kell elvégeznie.

A két legnagyobb hely, ahol meg vagyunk próbálva: az önzőség, és a kevélység. Mindannyian borzasztó önzőek vagyunk, mindent magunknak szeretnénk először, és kevélyek vagyunk, mert nagyon szeretjük, amikor a test hízik, mert minket megdicsérnek.

A kevélység és önzőség a két legnagyobb terület, ahol a test cselekedeteit meg tudjuk cselekedni, és akkor a Szellem ellen vétkeztünk. A szívünkben levő dolgokra kell nagyon vigyázni. Az irigységek, a kevélységek. Ezeket senki nem látja, csak Isten.

Emlékszem Hagin egyik könyvében van egy történet, és a Szellem emlékezetembe hozta most. Volt egy asszony, aki nagyon rég annak a gyülekezetnek a tagja volt, nagyon szerette volna, ha a Szellem használja őt az ajándékokban. És bejött aznap egy úgymond nem a legszentebb életet élő személy, és a nyelvek nemei magyarázatában Isten őt használta, és nem ezt az asszonyt.

És megkérdezte Hagin, hogy vajon miért nem? Azt mondta neki az Úr, hogy azért, mert az ő szívéből hozzám sok év óta csak ez a sötétség jön fel, csak ezt látom, ezt a feketeséget. Valami a szívében nem volt a helyén, és azt a feketeséget látta Isten.

Ezt, hogy a szívünkben lévők hogy vannak, ezt mi nem látjuk. Valamit tesz a másik, azt mondod, hogy hogyan tehette ezt? *Az ítélet az Úré, Ő fog mindent a maga idejében megítélni.* Istennél fontosabb az, hogy mit miért teszünk, milyen indítékkal tesszük azt.

Az egyik nagy terület, amivel ma foglalkoztunk, az a *test* megöklése, a másik, hogy közben mit hordozunk a *szívünkben*. Hogy amiket mi a szívünkben hordozunk, azzal a Szent Szellem közösséget tud-e vállalni? Mert a közösségben van sikere a szellemi dolgoknak.

Gyorsan átjönnek a láthatókba ezek a szellemi *áldások*, ha ez a közösség *olajozott* és szoros, megáldott, és ha minden rezdülését a Szent Szellemnek észre vesszük és megcselekedjük, akkor vagyunk előbbre. De hogy mi van a szívünkben, azt csak Isten látja, és Ő tud vele foglalkozni egyedül, Isten Igéje.

Tudod miért fontos, hogy *hallgasd* Isten Igéjét rendszeresen? Isten Igéje az *egyetlen*, ami képes arra, mint kétélű éles kard, hogy *elválassza* a szívnek, a léleknek és a szellemnek a dolgait. A szellemünk, hogy újjászületett ez kétségtelen, de mik vannak a szívünkben? Meg nem bocsátások, gyűlölködések, perpatvarok, kevélységek. Ha ezeket hordozzuk magunkban, akkor az a Szent Szellem közösségének a kárára van.

Szeretnénk hatékonyak lenni szellemben, de mégsem leszünk azok. Szeretnénk abban a gyógyulásban járni, de mégsem fogunk tudni úgy járni, ahogy lehetne. Az ár ki van fizetve, a helycsere megtörtént. Ő szegénnyé lett, hogy te *gazdaggá* lehessél. Ő beteggé tétetett, hogy te *egészségben* járjassál. Minden betegség rá lett terhelve, minden fájdalom rá lett terhelve.

Járunk-e benne? Ha nem, akkor mi akadályozza, hogy a hitünk munkái hathatósak legyenek? Mi akadályozza ezt a közösséget, ami oly csodálatos, és amire az Úr hűsége tett pecsétet. Azt mondja, hogy hű az Úr, aki *elrendelt* minket erre a közösségre. Miért nem jön akkor úgy elő, ahogy szeretnénk?

Istennek Igéje képes rá egyedül, hogy a szívnek és a szellemnek a dolgait egymástól elválassza, és *rávilágítson* arra, hogy a szívemben az a dolog, amit ott hordozok, ez nem helyénvaló. Isten Igéje rávilágít egyedül, az a fény tud világosságot hozni, semmi más nem tudja megtenni.

Amikor Isten Igéjének a fénye, a világossága rávilágít a szívünkre, miközben *hallgatjuk*, miközben *olvassuk* az Igét, miközben *meditálunk* az Igén, egy *világosság* jön ki az Igéből, és ez világít rá a szívünkre. Ez képes elválasztani a szellemnek és a léleknek a dolgait egymástól.

Ez nem odavaló, ezt ki kell *igazítani*, ebből meg kell térni, ezentúl erről ne így gondolkodjál! Ezentúl ebben ne kárhoztasd a másikat! Közben folyik a *formálás*, egyre inkább elváltozol a Szellem képére és hasonlatosságára. Csak az Ige tudja egyedül elvégezni a szívnek gondolatait, és szándékait.

Olvasd el a Zsidó 4,12-öt, és meditálj rajta! A szívnek gondolatait és szándékait. Ez egy terület, ahol nagyon sokan a közösségben vissza vagyunk fogva. Az Ige meg kell, hogy *mosson* minket. Olvasom az Igét. Az Ige fürdője. És egyre inkább megtisztulunk ezektől.

Nem egy nap jutunk el oda, hogy az a dolog már ne legyen ott. Vannak dolgok, amiket a születésünktől kezdve hozunk magunkkal, és nem odavalók. Milyen *indítékból* vezérelve teszünk valamit? Lehet a legjobb cselekedet – úgy tűnik –, de hogy belül mi vezérelt, azt csak az Úr látja. És a kárára vannak ennek a közösségnek, ami munkálná ezt a helyeserét az életünkben.

A szívünk gondolatai *tetszésére* vannak-e Istennek? Nagyon fontos ebben a közösségben. Nézzük azt meg, hogy kiket dicsért Isten a Bibliában! Az egyik, akiről áradozott Isten mindig, Dávid volt. Azt mondja a Zsoltárokból, hogy találtam *szívem szerint* való embert. Képzeld el, ha Isten ezt rólad el tudja mondani, hogy az *Ő* szíve szerint való vagy, ahogy *Ő* gondolkodik, igen, azt megtalálta benned. Az *Ő* szíve szerint való embert talált magának.

Mindannyian újjá vagyunk születve Krisztus Testében, mégis az, hogy az *Ő* szíve szerint való vagyok-e, ezt azért belül meg kell *vizsgálni*! Van-e ott valami, ami nem passzol azzal, ahogy Jézus itt gondolkodna helyettem, vagy Jézus vélekedne, vagy Jézus tenné ezt. Ami nem odavaló, azzal foglalkozni kell.

Erről a Dávidról, akiről azt mondta Isten, bizonyoságot tett róla, a Cselekedetekben van, a 13,22-ben mondja, hogy találtam szívem szerint való férfit magamnak, Dávidot, aki minden akaratomat megcselekszi. Képzeld el, egy ilyen *engedelmes* talált.

Minden akaratomat megcselekszi, és a szívem szerint való, és aztán megnéztem a Zsoltárokból, hogy vajon miért mondhatta ezt Isten Dávidról. Egy-két dolog. Az egyik, amit mindenképpen le kell itt szögezni, a 122-es Zsoltárban.

ZSOLTÁROK 122,1.

1. Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába!

Egy *öröm* volt a szívén, amikor hívták *gyülekezetbe*. Az Úr házához való féltő szerelem emésztette a szívét. Egy buzgóság volt a szívén. Az Úr dolgai voltak *első helyen* a szívében. És azt mondta, hogy amikor azt mondják nekem a társaim, hogy menjünk fel az Úr házába, akkor egy *öröm gerjedt* a szívemen. Nem az, hogy jaj, már megint *gyülekezetbe* kell menni!

Tudod, hogy ezeket nézi Isten? Mert az az *Ő háza*, azt *Ő* építi, ott az *Ő* szentjei vannak, ott az *Ő* Szelleme van, ott az *Ő ajándékai* vannak. Buzgó szerelem fűz-e oda téged? Ha egyszer nem tudsz jönni, akkor érzed-e azt a szorongást, hogy jaj, pedig ott kellene lennem? Ott van-e ez a szíveden? Akkor vagy az Úr szíve szerint való, mert *Ő* ott lenne, és ott is van.

Te pedig a szent *templomaként* elhozod *Őt*, az *Ő olaját*, amit neked adott, hogy egyben legyünk. Öröm gerjed-e a szíveden, amikor készülsz a *gyülekezetbe*, vagy csak vallásoskodásból jársz? Vagy csak megszokásból jársz? Vagy csak azért mész, mert attól félsz, hogy ha nem mész, akkor Isten bottal megbüntet, meg lesújt, meg mit tesz. Mi van a szíveden?

Látod, hogy ez a közösségünket hogyan befolyásolja az Úrral? Ezen áll vagy bukik minden. Mert az *Ő* részéről el van végezve. Te bementél oda, a szellemiek megvannak, el

vannak rejtve ott a Krisztusban, az Istenben. Te jársz-e benne? Ha nem, akkor hol lehetnek ezek az *akadályok*? Az egyik a szívünk gondolatai. Ezzel foglalkozott az Úr velem is a héten.

Tudom, hogy amikor én kapok egy ilyen foglalkozást az Úrtól, akkor azt szeretem nektek is odaadni. Most figyeljétek, hogy mit mondott az Úr még a héten az Isten házához való féltő szerelemmel kapcsolatban. Ez az Ő háza, amikor építi azt, és hiába építik, hiába munkálkodnak azon, annak építői, ha az Úr nincs benne, akkor nem épül. Az Ő szíve ott kell, dobogjon.

Te hozod-e be az Ő szívét ide? Hozod-e azt a lüktetést? Hozod-e azt a lelkesedést? Hozod-e azt a féltő szerelmet, ahogy Ő félti az Ő házát? Az Ő nyáját? Benned van-e ez a lelkesedés az Úr felé? Benned van-e ez az ihletettség? Felteszed-e azt a kérdést magadnak, hogy Uram, *mit tehetek* én a keresztyénységért? Nem csak mindig azt, hogy a keresztyénység *mit hozott* nekem? Nem hozott semmit, és akkor eldobod szinte magadtól.

Én mit tehetek, Uram, érted? Mit tehetek ezért? *Mi van a Te szíveden?* Az legyen az enyémen is, hadd legyen az az én szívemen! Van-e egy ilyen *hozzáállás* benned? Ha nincs, akkor ezt kutassad, és kérjed, és munkáljad a szíveden! Ezt *munkálni* kell.

Uram, ami neked drága, az legyen nekem is az, ami neked fontos hadd legyen nekem is az. Ezt munkálni kell, hogy ez épüljön benned! Ez egy formálás, egy átformálás. És akkor sokkal gyakrabban fogod meghallani, hogy mi az, amit tenned kell a gyülekezet dolgaiban, hol a helyed, *mit kell tenned*, merre és miként kell. Mert az Úr szeretné közölni ezt veled.

Az *igyekezetben* ne legyetek restek – azt írja. Az igyekezetben. Nem szabad belefáradnunk a dolgokba, több éve vagy egy helyzetben, és nem mozdult meg. Csinálsz, és nem látod az átütést, nem látod a változást, pedig elszánt vagy, és odatetted magad teljesen, és mégsem látod. Tudod, mit mond az Ige? A Róma 12,11-ben mondja: Az igyekezetben ne legyetek restek. *Ne restülj meg* akkor!

RÓMA 12,11.

11. Az igyekezetben ne legyetek restek; szellemben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok.

Maradj buzgó! Az *első szerelem* ott van-e még? Vagy valahol elhagytad útközben? Az Úr hűséges. Buzgók legyetek, és az Úrnak szolgáljatok. Az a fontos, hogy látnak téged, hogy mit teszel? Ha nem látnak, akkor elment az örömed, hogy most már nem is fontos, már nem kellett volna tennem, mert nem látja senki? Nem így van. Az Úrnak szolgáljatok!

Az *Úrnak tetted*, az ott fel van írva. Milyen áldozatot hoztál érte, hogy ott lehessél? Az Úrnak tetted. Nem baj, ha senki nem tud róla, az *Úr tudja*. Az Úrnál fel van írva. Az Úrnak szolgáljatok – ezt mondja. Ez a kulcsa, az Úrra tekintve, mert ez az élet Őbenne van elrejtve.

Gyümölcsöket *teremjétek*, ami megmarad az örök életre – így írja. A test cselekedetei nem fognak megmaradni, azok a gyümölcsök nem jó gyümölcsök. A Szellemnek kell vetnünk, a szellemi dolgokat kell munkálnunk, *szellemben* kell buzgóknak legyünk, akkor ez a közösség munkálódik, és egyre inkább *növekszel* az Ő közösségében, ami gyönyörűség lesz neked.

Ha meditálsz az *Igén*, akkor ez az *olaj* folyik. A dicsőség velünk marad, és növekszik, mert az Igéből jön ez a dicsőség. *Ragyogást* hoz az életedre. Taníts meg engem a *Te útjaidra* – mondja a zsoltáros. Vannak utak, amit az ember csak saját fejéből gondol ki, és vannak utak, amik az Úr könyvében vannak lerakva felőlünk.

ZSOLTÁROK 86,11.

11. Taníts meg engem a Te útjaidra, hogy járhassak a Te igazságodban, és teljes szívvel féljem nevedet.

Ez a *teljes szívvel*, amikor megjelenik a Bibliában bárhol, akkor húzd ki vastagon, karikázd be, és írd ki magadnak ezeket! A teljes szíved ott van-e az Úrnál? Vagy csak egy kis részecskeje? Mondjad Neki sokszor, hogy teljes szívvel akarlak félni Téged! Uram, teljes szívemmel akarlak szolgálni. A teljes lényemmel akarlak szolgálni. Mindenem a Tied. Rendelkezz velem!

Ez fogja *ápolni* a közösséget, és *növekedni* fogsz a közösségében. És az a csere, amire annyira vágysz, Isten elvégezte, az jön az életedre, áldások jönnek az életedre. Ha *dolgozol* ezen a közösségen, egy *fókuszálást* fog hozni. A figyelmed hova összpontosul? A bajokra, vagy arra az életre összpontosul, ami el van rejtve Őbenne? Az fog jönni. Amire fókuszálunk, az jön elő. Ahova összpontosítod a figyelmedet, az *jön elő*.

Nézd meg, a legtöbb ember aggodalmaskodik. Mit csinál? A bajaira figyelmez. Nagyobb hite van a bajaiban, mint abban, hogy Istennél ez lehetséges, és jönnek a változások. Uram, megvan nekem, úgy nevezem. Rossz helyre fókuszálnak.

Nem az a probléma az életünkkel, hogy vannak bajaink. Az a probléma az életünkkel, hogy a bajainkat tényleg *bajoknak gondoljuk*, hogy ezeken nem lehet segíteni, hogy Isten ereje *nem elég* rá, hogy ezek átütéssel megváltozzanak. Átütő siker fog jönni, odaadtam Istennek, és Ő nagyobb ennél. Hova fókuszálsz? Őreá.

Nem a bajaidra, nem a gondokra, nem arra, hogy Uram, hogy lesz a megoldás? Megvan Nálad, el van rendelve, *előjön* Nálad, én ezt megláthatom. Teljes szívemből hiszem ezt. Ha van valami ott a szívemen, ami akadályozná ezt, Uram, *világosíts rá!* Látod ezt a *közösség-ápolást*? Törekedned kell, hogy a szívedben semmi ott ne legyen, ami nem odavaló.

Uram, hadd legyen *fontos*, ami Neked is – ezt imádkozd! Ne mindig csak kérni menj oda, mert az Úr nagyon bőkezű és jóságos, és minden imánkat meghallgatja, de az Úrnak abban van öröme, mint amikor a gyermeked odamegy hozzád anélkül, hogy bármit kérne.

Nem az a legjobb közösség? Egyszerűen csak ott van és közli ezt a szeretetét, és érzed, hogy tényleg egyben vagytok. A beszélgetés közben úgyis kiderül, hogy a fiainknak erre van szüksége, már megy is, és intézkedik. Egy *közösséget* szeretne az Úr velünk, amire elhívott minket.

Nézd meg Pál szellemi imáit, hogy az Efézusi, Filippi, Kolossé levelekben miért imádkozik? Azt mondta, hogy nem szűnik meg imádkozni. Ezt nem csak egyszer mondta el, hanem ezeket *szüntelen imádkozta* a szentjeiért, a nyájaiért, azokért, kik általa lettek a Krisztusban.

Azt imádkozta értük, hogy megismerjék az *Isten akaratát*, hogy növekedhessenek az Ő ismeretében, hogy meggyökerezhessenek a szeretetben, hogy *gyümölcsöt* teremhessenek ebben a szeretetben. Közösségápolásról volt szó. Arról, hogy ebben egyre nagyobb világságot nyerjenek azok, akiket gondozott az imádságaiban, akiket Krisztusban szült.

Ezeket nekünk is kell imádkoznunk saját magunkra, és a nyájakra – ha pásztor vagy, rendszeresen imádkozd –, hogy a másik *megismerhesse* Isten akaratát, hogy *növekedhessen* az Isten akaratában, hogy a szíveink tisztán lehessenek Őelőtte, ne legyen akadály az életünkben, hogy mit hordozunk a szívünkben, a közösségben.

Ma megköszönjük Istennek, hogy rávilágít erre. A szívünket fogjuk felemelni most a trón elé oly módon, hogy Uram, nyitva vagyok erre, ha valamit *jelzel* a szívemen, ami nem odavaló, akkor nagy *hálával veszem*. A bölcs szereti a dorgálást, ugye? A bölcs nagyon *szereti a dorgálást*, az ostoba megveti azt. Dorgáld meg a bölcsöt, és bölcsőbb lesz!

Kérd meg, hogy Uram, dorgálj meg engem! Mi az, amiben akadályozom a Te munkáidat? Mi az, amiben nem tudom előhozni mindazt, amit szeretnél előhozni az életemben? Világíts rá, hogy ebben a közösségben közelebb kerülhessek Tehozzád, hogy ez a közösség gyümölcsözőbb lehessen a számodra!

Minden vágyam az, hogy mindazt, amit a számomra *megírtál a Könyvben* – ugye van egy Könyv írva rólunk –, azok valóságba jöjjenek az életünkben. Mindazt, amit az ördög a vesztetre szánt, azt a kezedbe adom most. Munkáld azt, *fordítsd a javamra!*

Ha bajok érnek minket, akkor *ne elforduljunk* Tőle, hanem forduljunk Hozzá közelebb, és adjuk oda ezeket, és Uram megígérted, hogy mindent a javamra fordítasz mindent, amin át kell mennem. Az ellenség összes gonosz szándékát, tervét a kezedbe adom, Uram, fordítsd a javamra!

Ha ebben a közösségben közelebb vagy Istenhez, akkor *egy lehelete* elég, és a dolgok megfordulnak, és jönnek a változások, és jönnek a szempillantásban való dolgok, amit Isten elrendez. Rálehel, hozza az északi szelet, a déli szelet, a keletit, a nyugati szelet, és ráfújja az életedre, és egyszerűen virágzásba borul minden. Egy ilyen Istenünk van.

Szeretném, ha ezt ma látnád, és az Úrnak dicséretében a következő dalban *átvizsgálánk* a szívünket. Nem úrvacsorás vizsgálódás ez – akkor is megszoktuk tenni – csak a mai prédikálás kapcsán, hogy ami nem odavaló, legyen az Úr kegyelmes hozzánk, világítson meg minket.

Ne toporogjunk egy helyen egy bizonyos dologban! Mindenkinnek van egy dolog, ami nem akar mozdulni, ne toporogjunk, legyünk túl rajta, hogy jöhessen az a következő, amit Isten akar az életünkben. *Ne toporogjunk* egy helyen szellemi értelemben!

Álljunk fel és köszönjük meg Istennek, hogy *rávilágít* erre! Így valóban meglátjuk, és megragadjuk azt, és akkor előbbre vagyunk. Őt dicsérjük, imádjuk, és magasztaljuk. A drága Úr Jézus kegyelmeiben vagyunk. Mi az, amit az Ő élete akar megcselekedni? Az Ő élete el van rejtve mibennünk, és a miénk Őbenne. Uram, hozd ezeket elő! Drága Úr Jézus.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.